

PODRUZGOTANY (1) *part praet pass pf*

N pl subst podruzgotan(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. podruzgotać.

Rozbity, połamany na kawałki:

Fraza: »[komu] kości podruzgotane były«: drugi [wyznawca Chrystusa] iáko pień bez ręku y nog zoftawał: drugiemu pól wbity ałz do łzyie wftámi wychodził: drugiemu kości podruzgotáne były. SkarŻyw 441.

Synonimy cf PODRUZGANY.

Cf **PODRUZGOTAĆ**

MŚ